

BUDAPESTA

22 Fauru st. v.
6 Martiu. st. n.

va esi joi'a si duminec'a.

Redacțiunea: *Strada*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 14.

ANULU XV.

1879.

Prețulu pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Român'a 2 galbeni.

SULTANITIA.

Comedia în 5 acte.

(Urmare.)

Sultanitia : Noutatea cea mai importanta, pe timpul când plecaseram, era aceea, că pe bulevarde se vindeau deja cirese de estimpu. Placu-ti dtale ciresele?

Zoe : Tôte-mi placu, ce nu sînt verdi-uscate.

Sultanitia : Eu adoru ciresele, si mai alesu cele roșie. Scii dta pentru ce-mi placu ciresele roșie?

Zoe : Ba.

Sultanitia : Pentru că . . . pentru că . . . dar mi-i rușine să-ti spunu.

Zoe : Spune-mi-o, căci me interesăia multu ciresele dtale!

Sultanitia : Dar me temu, că vei ride de prostia ce am să ȃicu.

Zoe : Nu te teme!

Sultanitia : Nu-ti tînti dara ochii atâtu de aspru spre mine! Privesce încolo!

Zoe : E bine. (Se întorce.)

Sultanitia : Pentru că ciresele sémena multu cu buđitiele dtale. Dar rogu-te nu ride!

Zoe : Ah! dta esti satiricu. İti bati jocu de mine!

Sultanitia : Eu? Ferésca Ddieu! Dar sciut'am îndata, că voiu pați asiá. Va să ȃica, am facutu o neghiobia mare? Rogu-te, nu te mânia! (İngenunchie.) İéta aice înaintea dtale, în genunchi, ceru scusele mele! Nu! Buđitiele dtale nu sémena cu ciresele, buđitiele dtale sémena cu . . . cu . . . cu buđitiele dtale.

Zoe : Ast'a, dl meu, iérasu e o insulta. Rogu-te nu îngenuchiá înaintea mea! Eu nu sîm nici altaru, nici cutare dama dela Paris.

Sultanitia : (Se scóla si își șterge genunchii.) Dta faci alusiune la cutare dama dela Paris. İti juru, domnișóra, că eu ti-am remasu totu-de-una fidelu. Cátu am petrecutu la Paris, n'am vorbitu nici cu o femeia, afara de soci'a portariului, dar si acést'a trecuse de cinci-dieci de ani.

Zoe : O! încátu pentru fidelitatea dtale, sîm convinsa, cu tóte că nu mi-o pretindeam.

Sultanitia : Nu?

Zoe : Fidelitate numai dela acel'a putemu pretinde pe care îl iubimu.

Sultanitia : Va să ȃica, dta . . .

Zoe : Să lasămu conclusiunea!

Sultanitia : Nu te supere acést'a, domnișóra! Eu nu ceru dela dta amoru. E de ajnmsu déca te iubescu eu. Si eu te iubescu multu, întocmai . . .

Zoe : İntocmai cum te urescu eu.

Sultanitia : İihihi! İntocmai asiá.

Zoe : Si totusi ai de cugetu să me iei de soci'a?

Sultanitia : În caus'a ast'a nu eu decidu, ci parintele meu. Déca dênsul îmi va ȃice să te ieu, te voiu luá, déca înse îmi va spune contrariul, eu — cá unu fiu ascultatoru — me voiu supune cu umilintia.

Zoe : Ce fiu bunu! . . . (La o parte.) Ce prostu barbatu! (Cu voce nalta.) Dar iéca vine tata-meu!

Sultanitia : Asiá dara me ducu. Ce ar ȃice dsa, déca te-ar vedé singura cu mine? (Esc.)

Scen'a XII.

Zoe singura.

Acest'a este junele, cu carele m'a logoditu parintele meu. Unu neghiobu, unu sfiosu, unu prostu si jumetate. Frumóse prospecte! Să traiescu o viétia lunga cu o fiintia, care nici nu cunoșce simtieméntul acel'a, care se numesce amoru! . . . Ah! ce deosebire e întru acest'a si Vasilie!

Scen'a XIII.

Zoe si Dimbovitanu.

Dimbovitanu : Tu aci si singura?

Zoe : Chiar acuma a eșitu Octavianu.

Dimbovitanu : Elu a fost aci?

Zoe : Da.

Dimbovitanu : E bine, cum ti-a placutu?

Zoe : Vorbit'ai dta cu dênsul?

Dimbovitanu : Vorbitu.

Zoe : Atunce me miru, cum de me poti întrebá asiá ceva.

Dimbovitanu : Pentru ce?

Zoe : Pentru că atunce vei fi sciindu, că nu-mi place, căci nu-mi póte placé.

Dimbovitanu : Da, da, si eu am gânditu la ast'a numai decátu, pentru că Octavianu e unu . . .

Zoe : Neghiobu.

Dimbovitanu : Neghiobu?

Zoe : Da, da, nu scie să-ti înșire dóue trei cuvinte.

Dimbovitanu : (Cu mirare.) Octavianu?

(Va urmá.)

IOSIFU VULCANU.

Balul român din Clusiu.

— 27 fauru.

Onorate domnule Redactoru!

În carnevalul anului prezintă românimea într-o mare se pare a fi serbatu din comunul sau stimul festivitatea generală, cu care vră să închieie triumfele glorioase din anii doi de curându trecuti: atâta animare pentru concerte și baluri, serate cu petreceri, au preocupatu în estu timu publicul român din totu locul, începându cu capitalele Austriei, Ungariei și României, pâna la celu mai micu opidu, unde numai își pôte manifestă sântiemițele și pe acestu terenu.

Dar românimea cu acêsta festivitate n'a încoronatu numai opul seu celu mare, ea a raportatu victoria nouă, a dezvoltatu al treile factoru, celu socialu, pentru completarea renumelui român; s'eu nu este o victoria raportata în favorul renumelui nostru a fi combatutu cu fapte evidente și delaturatu prejudiciile străinilor despre socialismul român, dându-li ocaziuni de a-si schimbă convingerea sinistra despre noi în privința acêst'a?

Purcedându din astfel de esordiu, nu potu recăce espunerea succesului, ce a avutu concertul arangiatu în 17 a l. c. de junimea studiôsa la universitatea din Clusiu, în favorul fondului Societății ei de lectura „Julia“, cu atâtu mai puçinu, de ôre-ce de odata cu fundarea acestei Societăți se datêza și avântul, ce a luat românismul în Clusiu: căci de și acesta a fost în câțva represintatu prin familiile române, ce locuiescu aci, numai de atunci încôce a începutu a se manifestă și a ocroti.

Dintre cele cinci concerte date în decursul vietii acestei june Societăți, concertul împreunatu cu saltu arangiatu în anul acêst'a a reușitu fără îndoiecla mai splendidu.

Interesul publicului, observatu înca cu ocaziunea distribuirii învitatôrelor, față de doi diletanti înca necunoscuti, de amabil'a dsiôra Elena Pipoșu și dnul Beniaminu Popu, apoi cu deosebire de jocul istoric-român „Calusierul“ și de întregul șiru al jocurilor, a îndreptățitu pe comitetul arangiatoru, care în îndeplinirea chiamării sale nici o ostenela n'a crutiātu, de a prevedé cu siguranță succesul, ce l'a avutu.

Anu și avutu a salută că partecipatori dintre notabilitățile Clusului pe generalii Lauber, Ghyezv, Pongrácz, apoi pe presiedintele tribunalului Biró, subcomitele Gyarmathy, capitanul urbei Minorich, mai multi dintre aristocrati și profesorii de universitate. A asistatu și redactorul dela „Magyar Polgár“ și „Amicul familiei.“

Partea prima a petrecerii — concertul — fu începutu cu „Cântecul gîntei latine“, întonatu de corul Societății cu precisiunea și maiestôsetatea receruta, încâtu mai multi dintre principatorii de arta ai Clusului ni-au gratulatu și amu fost rogati a-li repetă la finea concertului. Declamatiunea „Sigilului negru“, esecutata de domnul B. Tosia cu multa desteritate în purtarea tonului și în gesticulare, a fost urmata de producerea fantasiei din oper'a „Lucia“ pe violina prin dnul Beniaminu Popu cu dulce graçia și sântiu, încâtu domnul diletante a documentatu unu talentu și esercițiu încoronatu cu succesul, ce ne face a speră timpul, când sê-l putemu admiră că pe unu artistu român.

Poesia „Amoru și patriotismu“ (episodu din istoria Românilor) că unu din spicele cununii junelui nostru poetu Petru Dulfu, fu întimpinata cu aplause frenetice și eschiamări nefinite de „sê traiêscu autorul!“

Mare efectu a facutu fără îndoiecla „La Traviata“ esecutata pe fortepiano de gentil'a domniôra Elena Pipoșu. Tînut'a modestă a amabilei dsiôre, aparințu ei de totu nepreocupata, abilele-i mâni, linile și sigurile-i mișcări, demustră talentu si aplicare, diligenția și esercițiu, ce facu pe omul artistu. Acestea motivêza reproducerea fidela a simțului latente în motivele bucatii. E superfluu a aminti despre viforul de aplause și multele gratulări, ce i-s'au facutu.

În asemenea gradu a avutu efectu „Tema“ convariazioni esecutatu de dl Emiliu Vajda într'unu modu adevratu artisticu.

Concertul Pa încheiatu corul vocalu cu cântarea piesei „Sub Stefanu Voda“, urmata de unu șiru lungu de aplause, pâna s'a repetitu „Cântul gîntei latine.“

Comitetul arangiatoru are sê-si esprime în numele Societății caldurôs'a-i multiamita cătra domni diletanti și în specie cătra amabil'a dsiôra, care prin mariimôs'a-i conlucrare a atribuitu programci concertului acea varietate, ce a redicatu mai multu efectul.

Dupa 10 ôre, când s'a finitu concertul, s'a începutu petrecerea de dansu cu „Ardelên'a.“ Îti parca, că au poruitu în choru dieii din Olimplu toti cu societel lor, care de care mai decorata și farmecatôre, mai graçiosă și maiestetica, atare aspectu se desveli de odata.

A escelatu secul frumosu în asta s'era atâtu în numeru, câtu și în aparințu sa esterna. Varietatea și gustul toaletelor au emulatu cu frumset'a lor.

Îsi tînce de mândria junimea româna din Clusiu a puté enumera aci că pe unele decore a românismului pe dômnele: Maria Hiesiu, Coroianu, Lazaru, Isacu, Pipoșu, Ladislau Popu, Polcz, Baldi, Trutia, Popu (Gilan), Manu (din Desiu), Cosma (din Dêrsia), Ioanovicu, Podôba etc. și domniôrele: Aurelia Filipescu (din Turda), Elena Pipoșu, Camila Popu, Ema Popu, Gizella Müller, Aurelia Rosiescu, Victoria Galu, Ana, Ludovica și Maria Popu (din Gherla), Cornelia Surul etc.

S'au mai jucat dintre jocurile românesci cu mare însufletire: Roman'a, Ilor'a, Lugosiên'a, Somesiên'a. La 12 ôre, când a urmatu paus'a, au întratu 19 calusieri cu marsiul lui Mihaiu, între aplause nemarginite și strigări de „bravo!“, cari au fost partea cea mai mare soldati bine esercitati din regimentul de Baden. Cu ce focu și însufletire au jucat calusierii, nu se pôte descrie. De multe ori au vedutu românii acestu jocu și toti îl eunoseu, dar față lor eră oglind'a celei mai înalte însufletiri, pure de ori ce afectu naționalu, parca, că toti jôca cu calusierii. Numai „bravo!“ puteau sê strige și spontan eu bateau în palmi. Apoi străinii erau înmarmuriti. N'ai fi vedutu în 1/2 de ôra vorbindu doi unu cu altul. Impresiunea a fost nespusa; și de totu nici odata nu se va șterge.

Dupa pauza reneçpându-se jocul, se continuă totu cu animositatea de mai nainte pâna deminêti'a la 6 ôre.

Ce privesce venitul a întratu în casa:

1) în s'era concertului 377 fl. 90 cr., 2) că donu dela Domnul României 40 fl. 3) Prin colecte de prin provincia 60 fl. 50 cr., 1 rubla, 3 lei și 50 bani. Cu totul: 478 fl. 90 cr. 1 rubl., 3 lei, 5 bani. Erogate au fost: 260 fl. 98 cr. Venitul curatu deci: 217 fl. 99 cr. 1 ruble, 3 lei și 5 bani.

VN.

Reflesiuni dupa balu.

— 28 februaru.

Domnule Redactoru!

Am fost si eu într'unu balu românesc. Nu întrebați în care, căci n'am să vinu cu vr'unu raportu. Am privitu, si mi-am facutu niste reflexiuni, dar aceste reflexiuni se potu aplicá si la alte baluri. Asiá dara locul nu împórta multu. Ve rogu, publicati-le, póte cà ele în unele locuri vor puté servi dreptu oglinda.

Balu român! Cu câta batere de ânima îmi preparam toalet'a de balu! A merge la unu balu român, eu, care pân'ací numai la petreceri straine luai parte! Acum aveam de a merge la unu balu de coloritu curatu român, la o petrecere asiá dicându plina de unu farmecu confidențialu, vialu si placutu.

O placere fericitóre me cuprinse înca pe coridórele ce aveamu de a trece spre a ajunge la sala de jocu. Publicul, care se grabiá asemenea nóue, conversá plinu de așteptare românesc.

În sala fuseramu condusi de domni arangiatori galanti. Dupa ce ochii se deprinsera la momentu cu lumin'a cea extraordinaria, observai unu publicu frumosu deja adunatu.

— Buna séra, dómna, me salutá unu domnu cunoscutu magiaru, care în calitate de persóna oficiósa asistá la balu. Dênsul, dupa alte frase galante ce se facu unei dame la balu, facu si o alta observare. Pe onórea mea, dómna, díse elu, câte baluri am vediutu estu timpu, nici unul n'a desvoltatu atâta elegantiá si luesu cá acesta al dvóstre. Toaletele damelor întrecu în frumsetia, elegantiá si scumpete, tóte câte s'au mai aretatu în sala acést'a.

Audîndu-l, nu scieam, déca face ironiá séu magulescu. Dar apoi privii si eu în giuru de mine. Întru adeveru, elu avu dreptate. Splendórea îmi întunecá vederea. Luesul erá fórté mare. Fail, pol de soie, atlas, crep, etc. se resfatiau în sala.

— Cine e dsíór'a aceea, de talia mijlocia, ce pórtá hain'a cea de fail violetu deschisu si se preumbla cu alta dsíóra în atlas vênctu deschisu?

— Aceea, — respunse tinerul pe care îl întrebai, — e dsíór'a N. N. Vedi-o, dómna, si totusi me îndemni sè me însoru?

— De ce nu?

— Déca damele înca nici cá fete tinere nu se potu presintá la balu decátu numai în haine de metasa grea, apoi ce vor face ele cá neveste?

Dóue vecine ostenite de jocu priviau si ele parchile si grupele preumblátóre, si faceau observárilor în tonu linu, dar totusi destalu de tare, încátu le putui si eu audí:

— Vedi tu draga toalet'a cea estravaganta, ce pórtá dam'a cea nalta bruna, e imitata dupa modelul unei haine ce portá dómn'a Andrásy la unu balu de curte în Viena! A costatu 300 fl.

— Vedi colo copiliti'a acea svelta, ce toaleta splendida are. Ce bine își petrece. Pe semne, ea nu scie cá tata-seu nu demultu a fost suspendatu.

— Dar cele dóue fetisióre? Ce luesu! De signuru vor fi niste fete cu parinti fórté bogati.

— Nu sciu. Tat'a lor e dascalu.

Se apropiara doi tineri, cari condusera pe vecinele mele la jocu. Continuai dara numai singura revist'a.

Luesul . . . Dar sè nu facu cazania de postu! Sè vorbim pe scurtu, si-apoi sè cedámu terenul altora pe paginele aceste! Deci luesul erá fórté mare.

Cu durere trebuie sè constatámu, cá luesul a

luatu dimensiuni mari si în balurile românesci. Acésta e o bóla, care va nimici petrecerile nóstre, cáci nu toti potu sacrificá pentru o nópte asiá multe parale. Va sè dica, trebuie sè stérpim luca. Dar cum?

Am ghicit'o! Vom face apelu cátra tinerime, cá numai cu acele sè jóce, cari au toalete simple!

Dar amu greșitu adres'a! Au nu vedeti, cá tinerii nostrii mai ales în giurul acelor dame facu curte, cari sânt îmbracate cu luesu?

Deci ei sânt de vina, cá damele facu atâta luesu. Îndreptati-ve, domnilor! CRITICATÓREA.

Dorintie din Caransebesiu.

— 1 martie.

Síimate dle Redactoru!

Fíindu convinsu, cá dta nu vei respinge cererea mea, carea tîntesce la binele comunu al tuturor Románilor, de aceea îmi tînu de stricta datorintia, a ve însciintiá de progresarea nóstra în disciplin'a musicéi vocale si instrumentale.

Cá unu aperatoru si spriginitoru zelosu a totu ce e folositoru, ve rogu a publicá în respândit'a fóia „Familia“ aceste șiruri:

Într'unu numeru al „Albinei Carpaților“ domnul G. Baiulescu a publicatu unu articlu care tractéza despre music'a vocala. Stimatul dl ne arata si mijlócele, cari nu se paru a fi asiá grele.

Acésta ar fi unu factoru principalu al desvoltării poporului nostru: cáci tóte popórele cari au ajunsu la o desvoltare considerabila, putema díce cá mai multu musicéi au sè multiamésca acésta înaintare.

E constatatu, cá music'a nobilitéza ânima: deshtëpta patriotismul, dovéda „Marscilea“ care a destepatatu eroismul în soldatii francesi si le câștigá gloria nemuritóre. Cântarea îmblândiesce ânima celui mai crudu si feroce, ea alina durerea, respândesce si face sè dispara întristarea, ceea ce s'a dovéditu în decursul timpurilor.

Tóte popórele civilizate au simtítu necesitatea musicéi, de aceea au si lucratu multu pentru desvoltarea ei.

Dara spre a puté ajunge la desvoltarea si perfecțiunea recerintiélor de adi, ne trebuescu barbati, cărora cu siguritate sè se póta încredintiá mladitiele cele tinere ale nóuei generațiuni.

Acésta, dupa dísa domnului Baiulescu, aru puté-o face, mai cu séma institutele nóstre pedagogico-teologice; dara durere, cá acésta misiune e încredintiata strainilor, cari se intereséza numai pentru starea lor materiala.

S'a decisu cá tinerii de seculu barbatescu sè învetie violin'a, iéra cei de cel femeiescu pianul; spre care scopu unii dintre ei s'au si provedíutu cu violine.

Venerabilul Consistoriu va face unu mare serviciu națiunii déca va luá inițiativ'a spre îndreptarea acestui reu.

Cáci déca vor fi pedagogii si clericii esercitati în art'a acésta, dupa absolvarea cursurilor pedagogice si teologice, vor fi în stare de a dá productiuni a cărora venitu va fi destinatuu spre diferite scopuri filantropice, d. e. fondul școlaru, carele cu timpul înmultíndu-se, va fi în stare cá sè sustína învetiatorii si spesele școlélor nóstre confesionale, cari vor ajunge la o stare înfloritóre.

Pe lângă acésta ar fi necesaria înființarea unei biblioteci cu ajutorul careia vom pute ține ședințe unde candidații de învețatori prin declamări, lucrări, discursuri și alte exerciții, vor pute parasi institutul fiind pregătiti pentru cariera lor, și de sigură vor pute aduce națiunii rezultate salutare.

Unu ramu principalu al avuției noastre naționale e agricultur'a și pomicultur'a. De aceea ar fi consultu și necesaru a adauge și agronomi'a (economi'a) că studiu, că astfel se putemu cultivá pamântul și pomii în modu rațional, căci majoritatea poporului nostru nu cultivéza în modu raționalu, ceea ce e caus'a saraciei poporului nostru.

Onoratul publicu va face o fapta patriotica spriginindu acésta cauza de mare însemnatate, căci numai asiá vom pute ferici poporul nostru.

Speru, că prin acésta mi-am împlinitu datorîa interesându-me de viitoru nostru, care e și al poporului, și că onorabilul publicu va spriginî acésta cauza.

D. PR.

Unu balu la principes'a Știrbei.

Carnevalul a fost îngropatu la Bucuresci Duminec'a trecuta, printr'unu splendidu balu, datu de principes'a Știrbei.

Nu putea fi închisa — scrie „Press'a“ — într'unu modu mai stralucitu, numerós'a serie a balurilor, la care a luat parte anul acesta societatea din Bucuresci.

Serbatórea a începutu printr'unu balu de copii. Nimicu mai veselu de câtu de a vedé acele mici ființe umplénde salónele de frumusetéa, de vivacitatea, de bucuri'a, de grația și de gentileti'a lor. Erá adorabilu de a observá dantiurile variate ce sevêrsiau numeroșele parchi ce-si luasera rolul în seriosu și desfasiurau cu multa gravitate și confusiune sciinți'a și talentele lor coregrafice. Ar fi anevoie de a spune cari erau baeti și fetele cele mai frumoșe. Toti au admiratu încântatórea frumusetéa a fetelor principesei Știrbei, și printre copii se aflá unul ce atragea mai cu deosebire privirile, și toti aceia cari se uitau la dânsul, nu se puteau opri de a esclamá : „le splendide enfant !“

Junele mume erau încântate de a asistá la dantiurile și veselí'a copiilor și copilelor lor. Acésta veselí'a n'a încetatu, când, balul de copii sfârșitu, începutu, de pe la 11 óre încolo, balul în care rolul de simple spectatrice încetá.

Nu ne vom încercá a spune câta elegantí'a și distincțiune domniá în societatea alésa, ce se adunase în salónele principesei Știrbei, care desfasiurá, la rëndul seu, printre numerosii și numeroșele sale învitate, acea simplicitate eleganta, plina de nobletia și de bunu gustu. Dantiurile au fost pline de animațiune. Pe la órele 2 supeul, unu supeu finu, a fost servitu, într'unu modu într'adeveru princiaru. Multi din invitati evocara imaginea și suvenirea betrânului principe Știrbei, care daduse alta-data atâte baluri și atâte serbatori, în acelesi salóne, în cari distinsul seu fiu continuá cu atâta distincție tradițiunile paterne.

Cotilionul, cu numeroșele sale figuri, cu variatele și frumoșele obiecte distribuite, s'a continuatu pâna la órele șese de diminetá, când salónele se golíra, fa-care ducédu cu sine suvenirea unui splendidu

balu și a unei recepțiuni, din partea stapânilor casei, plina de curtení'a și de nobletia.

Ce e nou ?

Maj. Sa regin'a în Irlandia. Municipalitatea orasiului Dublin a facutu reginei Elisabeta la sosirea sa acolo unu daru frumosu, o trasura cu doi cai. Decorațiunile și lampele sînt de argintu. Regin'a a începutu se ieie parte la vênatórele de cerbi la Summerhill.

O vênatóre în România. Domnul României, împreuna cu principele de Waldeck și Pymont, au datu la 15/27. febr. o vênatóre la Sintesci. M. S. Regala invitase pe mai multi vênatori din societatea bucurescena. Sosindu cu trenul la Sintesci, s'a facutu o primire calduroșă, și baeti din scóla au cantátu unu imnu. De aci societatea merse cu trasuri la padurea Sintesci, unde se facu o bataie, apoi urmá unu dejunu oferitu tuturor invitatilor. Dupa o ultima bataia, tóta societatea s'a transportu la statiunea Vidra unde locuitorii sateni, fete și flacái cu lautari, încinsera o hora marc. De aci trenul duse pe vênatori la padurea dela Vidra, unde iérase se facu o bataia, dupa carea societatea se rentórese la Bucuresci.

Iérase dame decorate! Ordinul „Crucea Elisabeta“ care s'a conferitu deja la vr'o 366 de dame, iérase s'a mai datu la vr'o 60, între cari multe sînt straine.

O fapta înfloratóre. Din Cacuciu, Transilvani'a, primimu urmatórele șire : Într'a 25 fauraru nóptea s'a petrecutu în comun'a Beca magiara o fapta înfloratóre. Fiul lui Menyhard István, Istok, iubiá pe fét'a adoptiva a lui Kiss József și voiá s'o logodéscă de socia. Inse lui Kiss József nu-i viniá la socotéla acésta casatoria, deci se și se opuse. În urmarea acesteia Istok a chiamatu fét'a nóptea pe la 11 óre în gradina, și acolo i-a taiatu grumadii, iér elu s'a spândiuratu într'unu pomu. Deminét'i s'au gasitu améndoii morti.

Dl dr. A. Popovici din Bucuresci tramite „Românului“ câte-va amenunte despre atentatul comisu asupra dsale, despre care amu datu séma în numerul nostru trecut. Dsa díce că în díu'a de 9 febr. șiedeá liniștitu pe o banca în faci'a bufetului de pe șioséu'a Kisseleff, când de odata se pomeni cu doi individi înarmati cu bastóne cu capu de feru, cari se oprira dinaintea dsale. Unul erá colonelul Stefan Nicolici, șiefu poliției secrete ruse din Bucuresci, iér al doile unu individuu numitu Leopold Hauser. Colonelul rusu se rasti la dsa cu cuvintele : „M'ai trasu în judecata pentru calomniá ? Stai, cá-ti vom dá noi judecata !“ și în acelasi timpu radicá bastonul și-l îndreptá spre capul dsale. Drul Popovici ferí lovitur'a, se sculá de pe banca și aplicá dóue palme atentatorului. În acelasi timpu sociul colonelului Nicolici apucá de gátu pe dl Popovici, care printr'o mișcare rapede scapá și din mán'a acestuia. Atunci colonelul Nicolici împreuna cu tovarasiul seu plecá în uidiurea publicului indignatu, care, vedédu ce se petrece, sarise deja în ajutorul drului Popovici.

Rutenii vreu a se maghiarisá! Episcopii ruteni din Ungvar și Eperjes au adressatu guvernului rugarea, cá acésta se subșterna câtu mai curédu dietei proiectul de lege pentru întroducerea limbei unguresci în scólele poporale.

Proprietaru, redactoru respundétoru și editoru : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.